

PÄÄESIKUNTA
Oikeudellinen osasto
Apulaisosastopäällikkö
HELSINKI

MUISTIO

17.3.2010

Eduskunnan hallintovaliokunnalle

Hallintovaliokunnan kommenttipyyntö 4.3.2010

AMPUMA-ASEASETUKSEN LUONNOS

Olen pääesikunnan edustajana tutustunut viiteasiakirjan liitteenä olleeseen aineistoon. Totean ampuma-aselain uudistukseen (HE 106/2009 vp) liittyvän sisäasiainministeriön asetusluonnoksen (VNA ampuma-aseasetuksen muuttamisesta) osalta seuraavan.

Puolustusministeriön hallinnonala on saanut mahdollisuuden epävirallisesti kommentoida luonnosta jo sen aiemmassa valmistelun vaiheessa siltä osin kuin luonnoksessa on kysymys ampumaharrastuksen aktiivisuudesta. Tuolloin esitetyt kommentit on luonnoksessa otettu keskeisiltä kohdiltaan huomioon.

Korostan kuitenkin edelleen seuraavia näkökohtia luonnoksen 44 d §:n osalta.

- Ammattisotilaiden osalta ei ole järkevää, että harrastuneisuuden määrittely sidotaan kovin yksityiskohtaisiin kriteereihin, kriteerien tulee olla varsin yleisellä tasolla (kuten kohta 5, ampuma-aseen käyttöön kouluttaminen).
- Sinänsä sotilasviroissa palvelevien osalta (samoin kuin poliisin) tulisi riittää omien aseiden lupien ylläpitoon se, että ainakin osa edellytetystä ampumaharrastuksen aktiivisuudesta kuittaantuisi palvelusaikana tapahtuvilla ammunnoilla ja asekäsitteilyllä (valtion aseilla), eikä näiden lisäksi edellytettäisi vapaa-aikana kuukausittain tapahtuvaa ampumaradalla käyntiä.
- Harrastuksen keskeytymisen arviointia koskevassa 44 d §:n 3 momentissa erityisen hyvä ja tarpeellinen on maininta ”muusta näihin rinnastettavasta syystä”. Tapauskohtaiselle harkinnalle tulee voida jättää tilaa.
- Hyvä on myös saman momentin maininta siitä, että asevelvollisuuden suorittaminen ei katkaise aktiivista harrastusta. Aselupaa ei tule peruuttaa

sen vuoksi, että varusmiespalveluksen suorittaminen keskeyttää ampumaharrastuksen (todennäköisesti lomien ja viikonloppuvapaiden aikana voi olla haastavaa ehtiä harrastaa ammuntaa vastaavalla säännöllisyydellä kuin siviilielämässä). Toisaalta aseellista varusmiespalvelusta ei myöskään tule laskea harrastusaikaan sillä tavalla, että uusi lupa myönnettäisiin asepalveluksen jälkeen vain sillä perusteella, että henkilö on varusmiespalveluksessa vuoden ”harrastanut aktiivisesti ammuntaa”. Tämä on perusteltua, kun otetaan huomioon toiminnan luonne ja tarkoitus ja erityisen valvotut olosuhteet verrattuna normaaliin ampumaharrastukseen sekä se seikka, ettei taustalla ole välttämättä ollut henkilön oma aktiivinen halu ampua, vaan palvelukseen kuuluvan velvollisuuden suorittaminen.

- On hyvä, että ilmapistooliharjoittelu voi muodostaa osan harjoittelusta harrastuneisuuden arvioinnissa.

Luonnoksen 44 d §:n 3 momentin muotoilun osalta todetaan vielä, että siitä vaikuttaisi puuttuvan tekstiä, sillä epäselväksi jää, mihin kahden vuoden määräaikaan viitataan. Mikäli on tarkoitettu aikaa, jonka ajan harrastuneisuutta tulee luvan saamiseksi osoittaa, tämä ei käy selkeästi ilmi säännöksestä.

Tuija Sundberg